

سطح بندی توسعه یافتگی شهرستان های استان فارس

با تاکید بر بخش مسکن

نویسنده اول^۱، زیبا نجفی

نویسنده دوم^۲، طاهر پریزادی

نویسنده دوم^۳، رویا اطمینانی قصرالدشتی

۱- کارشناس ارشد علوم تحقیقات تهران شهرسازی گرایش برنامه ریزی منطقه ای

Eng.Najafi.Z@Gmail.Com

۲- استادیار و عضو هیات علمی گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشکده علوم جغرافیا

دانشگاه خوارزمی تهران

tparizadi@yahoo.

۳- استادیار شهر سازی ، دانشگاه آزاد اسلامی ، واحد علوم و تحقیقات تهران

Roya.Etminan@Gmail.Com

چکیده

مسکن به عنوان یکی از مهمترین نیازهای بشری همواره مسأله ای برای شهرهای جهان است و به عنوان خردترین و کوچکترین شکل تجسم کالبدی رابطه متقابل انسان و محیط و خصوصی ترین فضای زندگی انسان است. با گذشت زمان و شکل گیری شهرها، تأمین مسکن مناسب دچار شرایط و مناسبات پیچیده ای شد. هدف از این تحقیق سطح بندی و برنامه ریزی و تحلیل روندی شاخص های مسکن است. تحقیق حاضر از نظر هدف کاربردی و از لحاظ نوع داده ها آمیخته ای است. و از لحاظ جمع آوری داده ها اسنادی و کتابخانه ای است. جهت تجزیه و تحلیل داده ها ابتدا شاخص های مسکن به دو دسته کمی و کیفی تقسیم بندی شده اند و برای وزن دهی هم از روش آنترپی شانون استفاده شده است و در سه دوره سرشماری هر یک با استفاده از مدل های تاپسیس^۱؛ ویکور^۲؛ مجموعه ساده وزنی^۳ و تقسیم بر میانگین شهرستان ها سطح بندی شده اند. برای یکپارچه و هماهنگ کردن و ادغام نتایج مدل ها از روش کپ لند استفاده شده است. شهرستان های شیراز لار و مرودشت در سال ۱۳۷۵ و در سال ۱۳۸۵ و ۱۳۹۰ شهرستان های شیراز، کازرون و لار رتبه های اول تا سوم گرفته اند. و در نهایت با برنامه ریزی مسکن با مدل انبوهه مشخص شد که در سال ۱۴۰۰ تعداد حدود ۲۶ هزار واحد مسکونی مورد نیاز است که باید مورد توجه برنامه ریزان و سیاست گذاران قرار گیرد از لحاظ روندی به طور کلی در سال ۱۳۷۵ از شیب ملایم تری برخوردار بوده که نشان دهنده عدالت فضایی بیشتری است. در نهایت پیشنهاداتی در زمینه بهبود وضع موجود ارائه شده است.

کلمات کلیدی: سطح بندی، توسعه یافتگی، استان فارس، مسکن

¹ TOPSIS

² VIKOR

³ SAW